

F. t. l. vedr. udlændingeloven og retsafgiftsloven

vurdering af, at den pågældende udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Det foreslåede kapitel 7 b fastlægger således blandt andet særlige processuelle regler for domstolsprøvelsen efter grundlovens § 63 i relation til sager om udlændinge udvist efter udlændingelovens § 25, nr. 1, f.eks. i relation til Integrationsministeriets afgørelse om udvisning (og i tilknytning hertil justitsministerens farevurdering).

De foreslåede regler i kapitel 7 b finder også anvendelse ved en særskilt prøvelse af justitsministerens farevurdering, hvis Integrationsministeriet efter en vurdering af hensynene i udlændingelovens § 26 undlader at træffe afgørelse om udvisning af den pågældende. En sådan sag indbringes i givet fald for retten af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, jf. forslaget til stk. 2, hvis udlændingen fremsætter begæring herom, jf. også bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 46 g, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Efter forslaget til stk. 1, nr. 2, behandles efter kapitel 7 b også sager om prøvelse af en frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, for at sikre muligheden for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1. Dette vil efter lovforslaget også gælde ved frihedsberøvelse af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, selvom den pågældende løslades inden 3 døgn, jf. den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil. Alle sager, hvor der sker frihedsberøvelse af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, vil således blive indbragt for retten.

I de tilfælde, hvor både farevurdering, udvisning og frihedsberøvelse af udlændingen skal prøves af retten, vil det afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, herunder omfanget og karakteren af de oplysninger, som skal fremlægges i sagen, om retten kan tage stilling til udvisningsafgørelsen i forbindelse med, at der tages stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed, eller om retten indledningsvis må tage stilling til frihedsberøvelsen og dens fortsatte opretholdelse og herefter efterfølgende tage endelig stilling til selve udvisningsafgørelsen m.v.

Det bemærkes i den forbindelse, at der som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.1., ikke i forbindelse med en prøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed sker en egentlig prøvelse af gyldigheden af udvisningsafgørelsen (og den farevurdering, der ligger til grund herfor). Højesteret har dog udtalt,

at der i en sag om frihedsberøvelsens lovlighed må kræves en rimelig sandsynliggørelse af, at der har været et sådant faktisk grundlag for farevurderingen, at frihedsberøvelsen ikke kan anses for uhjemlet eller ubegrundet. Denne sandsynliggørelse må ske ved, at myndighederne for retten fremlægger de i så henseende fornødne oplysninger med passende adgang for udlændingen til at udtale sig herom (kontradiktion), jf. bl.a. Højesterets kendelser gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2008, side 2394 og side 2406. Der henvises desuden til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.3. om den menneskeretlige vurdering af, hvilke oplysninger der skal fremlægges for den frihedsberøvede udlænding.

Hensynet til, at udlændingen får rimelig mulighed for at udtale sig om det materiale, der fremlægges som grundlag for farevurderingen og udvisningsafgørelsen, må forventes i en række tilfælde at føre til, at retten ikke allerede i forbindelse med den indledende stillingtagen til frihedsberøvelsens lovlighed og opretholdelse også vil kunne tage stilling til selve farevurderingen og udvisningsafgørelsen. Afhængigt af de oplysninger, der foreligger i den enkelte sag, vil der også kunne opstå spørgsmål om rettens stillingtagen til, hvorvidt (dele af) det fortrolige materiale, som ligger til grund for farevurderingen, bør videregives til udlændingen og dennes advokat som led i domstolsbehandlingen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 f. Dette spørgsmål vil normalt skulle afgøres efter en særskilt proces om, hvilket materiale der kan videregives til udlændingen.

Hertil kommer, at den proportionalitetsvurdering, som også indgår i prøvelsen af frihedsberøvelsens lovlighed, må antages blandt andet at afhænge af frihedsberøvelsens varighed på det givne tidspunkt og således f.eks. vil afhænge af, om der er tale om en frihedsberøvelse i sagens indledende faser eller om opretholdelse af en langvarig frihedsberøvelse.

Retten vil således efter en vurdering af de fremlagte oplysninger indledningsvis kunne bestemme, at frihedsberøvelsen opretholdes, mens prøvelsen af farevurderingen og udvisningsafgørelsen forberedes og efterfølgende behandles ved retten.

Denne afgørelse om frihedsberøvelsens opretholdelse vil således i almindelighed være truffet på det foreliggende grundlag, som indledningsvis fremlægges for retten (og udlændingen, dennes advokat og den særlige advokat), mens der som anført ovenfor ikke i forbindelse hermed sker en egentlig prøvelse af farevurderingen og udvisningsafgørelsen. Dette sker først efter en senere særskilt bevisførelse og procedure om dette spørgsmål. En dommer, der har deltaget i afgø-